

УДК 355.45:623.765.(043.3)

В. В. Колянда

Г. А. Дробаха

М. М. Адамчук

СПОСОБИ ДОСЯГНЕННЯ РАПТОВОСТІ ДІЙ ФОРМУВАНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ У СПЕЦІАЛЬНІЙ ОПЕРАЦІЇ ЗІ ЗНЕШКОДЖЕННЯ НЕЗАКОННОГО ЗБРОЙНОГО ФОРМУВАННЯ

На основі аналізу бойового досвіду визначено способи досягнення раптовості дій формувань Національної гвардії України у спеціальній операції зі знешкодження незаконного збройного формування, здійснено їх ранжирування і виокремлення найбільш значущих.

Ключові слова: *спосіб, раптовість дій, формування Національної гвардії України, спеціальна операція, незаконне збройне формування.*

Постановка проблеми. Із початком збройного конфлікту на Сході України питання боротьби з незаконними збройними формуваннями (НЗФ) набули особливої гостроти, оскільки нерозривно пов'язані з вирішенням проблеми забезпечення національної безпеки України. Удосконалення прийомів і способів припинення діяльності НЗФ залишається актуальним і сьогодні.

Поняття воєнізованих або збройних формувань (НЗФ) уточнюється в примітках до ст. 260 (Створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань) Кримінального кодексу України [1]. Однак не наводиться всіх необхідних, істотних і достатніх ознак цих злочинних організацій. Тому під НЗФ будемо розуміти об'єднане спільними політичними, національно-сепаратистськими або кримінальними цілями угруповання, яке створюється і функціонує на тимчасовій або постійній основі всупереч чинному законодавству, не підконтрольне законному уряду, має організаційну структуру військового типу, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості та дисципліни, незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю, із його представниками проводиться бойова (вогнева, тактична, стройова та фізична) підготовка [2].

Національна гвардія України (НГУ) відповідно до свого призначення і завдань, визначених у [3], залучається до припинення діяльності НЗФ. Однією з функцій НГУ є участь у спеціальних операціях (СпО) зі

знешкодження озброєних злочинців, припиненні діяльності НЗФ, організованих груп і злочинних організацій на території України, а також у заходах, пов'язаних із припиненням терористичної діяльності.

Виконання завдань зі знешкодження НЗФ передбачає участь формувань НГУ у відповідній СпО. Спеціальними операціями НГУ зі знешкодження НЗФ слід вважати сукупність узгоджених і взаємопов'язаних за метою, завданнями, місцем і часом таких спеціальних (бойових) дій підрозділів (частин, з'єднань) або угруповань НГУ, які проводяться в заданому районі за єдиним замислом і планом самостійно чи у взаємодії з правоохоронними органами та іншими військовими формуваннями і спрямовані на виконання бойового (оперативного) завдання з пошуку, локалізації, роззброєння або знищення НЗФ [4].

Підвищити ефективність бойового застосування формувань НГУ у СпО зі знешкодження НЗФ можливо завдяки застосуванню форм і способів дій, що враховують чинники раптовості [5].

Під раптовістю дій формувань НГУ слід розуміти здатність застосування неочікуваних для противника форм і способів дій у несподіваному місці й у невідомий йому час із метою захоплення ініціативи й переваги. Раптовість дозволяє захопити противника зненацька, спричинити в його бойових порядках паніку, паралізувати волю до опору, різко знизити боєздатність, дезорганізувати управління, створити сприятливі умови для здобуття успіху за найменших втрат своїх сил і засобів [6].

© В. В. Колянда, Г. А. Дробаха, М. М. Адамчук, 2018

Поряд із тим у СпО зі знешкодження НЗФ постає проблема досягнення раптовості, що зумовлена багатьма чинниками, які по-різному впливають на дії формувань НГУ. У разі ж зміни обстановки вплив цих чинників узагалі може змінити свою значущість. Тому є актуальним визначення способів досягнення раптовості дій формувань НГУ у СпО зі знешкодження НЗФ, їх ранжирування та виокремлення найбільш значущих.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі, присвяченій діям в умовах збройних конфліктів, приділяється значна увага різним формам і способам протидії НЗФ. Так, у праці [7] авторами обґрунтовано роль угруповання внутрішніх військ як головного силового компонента у припиненні діяльності НЗФ. У праці [8] досліджено фактори, які сприяють створенню НЗФ, а також визначено заходи, спрямовані на недопущення зростання злочинності, проявів сепаратизму, появи й функціонування НЗФ у країні. Проблеми забезпечення прикордонної безпеки України висвітлено авторами у праці [9]. Питання визначення загальної структури й тактики дій НЗФ на Сході України розглядалися авторами у [10]. Авторським колективом [11] проаналізовано сучасні способи дій військових формувань у СпО зі знешкодження НЗФ і запропоновано принципи вибору цих способів за критерієм їх доцільності і перерозподіл функцій між військовими формуваннями під час їх участі у відповідній СпО.

Однак на сучасному етапі науковцями приділяється недостатньо уваги питанням досягнення принципу раптовості в протидії НЗФ.

Таким чином, проведений аналіз [7–11] засвідчив, що поза увагою залишається питання визначення й виокремлення найбільш значущих способів досягнення раптовості дій формувань НГУ у СпО зі знешкодження НЗФ.

Метою статті є визначення, ранжирування й виокремлення найбільш значущих способів досягнення раптовості дій формувань Національної гвардії України у спеціальній операції зі знешкодження незаконного збройного формування.

Виклад основного матеріалу. Під способом досягнення раптовості дій будемо розуміти такий порядок і прийоми застосування сил і засобів під час виконання завдання, які дають можливість досягти раптовості й добитися успіху за найменших втрат своїх сил і засобів.

Проведений аналіз збройних конфліктів останнього часу, вивчений та узагальнений досвід боротьби з НЗФ на Сході України дозволили визначити і провести ранжирування за частотою застосування основних способів досягнення раптовості дій (див. табл. 1). До таких належать: приховування підготовки удару, завдання удару в несподіваний для противника спосіб, застосування нової (нетипової) зброї і бойової техніки, завдання удару в несподіваний для противника час, завдання удару в несподіваному для противника місці, а також дезінформація противника [12].

Найвагомішим способом досягнення раптовості є *приховування підготовки удару*, що полягає в мінімізації інформації, яку отримує противник про замисел і підготовку майбутніх бойових дій.

Приховування підготовки удару забезпечується за рахунок такого: збереження у таємниці замислу дій; пильність; маскуванню; дотримання дисципліни прихованості.

Збереження в таємниці замислу дій полягає в обмеженні джерел, через які може статися витік інформації, у проведенні заходів, покликаних унеможливити цей витік.

Пильність розуміємо як загострене почуття відповідальності й діяльність зі збереження в таємниці відомостей певного характеру.

Маскування як вид бойового забезпечення організовується і здійснюється з метою приховування від противника власних сил та засобів і введення його в оману стосовно своїх намірів.

Оперативне маскування як вид оперативного забезпечення являє собою комплекс об'єднаних єдиним замислом організаційно-технічних заходів штабів, військ (сил), військових об'єктів, спрямованих на вирішення завдань щодо досягнення прихованості і введення противника в оману стосовно складу, положення, стану угруповань своїх військ (сил), замислу майбутніх дій і приховування діяльності військ (сил) із метою забезпечення успіху підготовки й ведення операцій (бойових дій) для того, щоб примусити противника прийняти помилкове рішення, досягти раптовості дій військ (сил) і підвищити їх живучість. Отже, оперативне маскування передбачає приховування діяльності військ (сил) і введення противника в оману стосовно цієї діяльності.

Результати ранжирування основних способів досягнення раптовості дії

Ранг	Спосіб досягнення раптовості	Ступінь досягнення раптовості	Кількість випадків досягнення раптовості, % (від загальної кількості ВЗК)
1	Приховування підготовки удару	повна	51,4
		часткова	15,2
		відсутня	3,8
		не встановлено	29,6
2	Завдання удару в несподіваний для противника спосіб	повна	30,9
		часткова	22,8
		відсутня	27,3
		не встановлено	19
3	Застосування нової (нетипової) зброї і бойової техніки	повна	22,8
		часткова	11,4
		відсутня	54,4
		не встановлено	11,4
4	Завдання удару в несподіваний для противника час	повна	3,8
		часткова	30,9
		відсутня	54,4
		не встановлено	10,9
5	Завдання удару в несподіваному для противника місці	повна	7,7
		часткова	11,4
		відсутня	80,9
		не встановлено	0
6	Дезінформація противника	повна	10,5
		часткова	0
		відсутня	54,9
		не встановлено	34,6

Маскування досягається таким чином: застосування штучних масок і маскувальних комплектів; використання природних укриттів, погодних умов, пори року й доби; розпльнення місцевості, зниження оптичної, теплової, акустичної та радіолокаційної помітності шляхом застосування аерозолів, теплоізоляційних покриттів і конструкцій, створення радіолокаційних і звукових полів.

Дотримання дисципліни прихованості полягає в підвищенні вимогливості й контролі за виконанням заходів маскування і порядку збереження в таємниці відомостей, що не підлягають розголошенню, попередженні і припиненні витоку інформації. Досягненню прихованості також сприяє своєчасне виявлення, придушення або знищення органів і засобів розвідки противника.

Як приклад застосування прихованості підготовки удару можна навести операцію з оволодіння збройними силами (ЗС) РФ містом Аргун у грудні 1999 р. під час другої чеченської війни. Із метою прихованості і

введення противника в оману угруповання, що брало участь в операції, було зосереджено на значній відстані від району майбутніх дій. Особовий склад орієнтувався на проведення операції в місті Шалі. Чутки про цю операцію поширювалися серед жителів навколишніх населених пунктів. У ніч із 3 на 4 грудня 1999 р. угруповання ЗС РФ приховано здійснило марш у визначений район і блокувало місто Аргун. У результаті проведених заходів штурм міста став повною несподіванкою для бойовиків, російські військові протягом двох діб зачистили населений пункт від НЗФ, бойовики втратили близько 200 вбитими і 100 пораненими, втрати ЗС РФ становили 29 вбитих і 25 поранених.

Важливим способом досягнення раптовості також є *завдання удару в несподіваний для противника спосіб*, що виявляється в такій організації бойових дій, з якою противник не знайомий, яка раніше не застосовувалася, є нетиповою і не очікується противником в умовах конкретної обстановки. Найчастіше

В. В. Колянда, Г. А. Дробаха, М. М. Адамчук. Способи досягнення раптовості дій формувань Національної гвардії України у спеціальній операції зі знешкодження незаконного збройного формування

навіть, здавалося б, не надто нові, але незвичайні способи організації бойових дій в умовах обстановки, що склалася, сприяють повній раптовості й досягненню успіху за найменших втрат сил і засобів.

Досягнення раптовості за рахунок завдання удару в несподіваний для противника спосіб полягає в тому, що пасивна сторона під час підготовки до бойових дій прогнозує найімовірніший варіант розвитку подій і саме під нього створює угруповання сил і засобів. У тому випадку, коли події розвиваються не за передбачуваним сценарієм, особи, які приймають рішення, повинні насамперед осмислити і зрозуміти реальний хід бойових дій. Для цього необхідно отримати інформацію про характер і особливості дій противника. Потім в умовах дефіциту часу слід прийняти нове рішення, довести його до підлеглих і відповідно до цього рішення провести перегруповання сил і засобів. Усі ці дії потребують часу. Важливо зазначити, що раптовим може виявитися взагалі не новий спосіб ведення бойових дій, а невідомий або той, який не очікується в конкретних умовах обстановки.

Під час операції федеральних військ РФ у Чечні із середини січня 1995 р. під час боїв у центрі Грозного для ефективнішої боротьби з вогневими точками бойовиків почали застосовувати “кочівні” танки. Сутність цього способу полягала в тому, що два танки приховано на короткий проміжок часу виходили з укриттів, вели прицільний вогонь по вогневих точках бойовиків, після чого швидко повертались у вихідне положення і ретельно маскувались. За дві доби вогнем танкових гармат було зруйновано ліве крило Президентського палацу на рівні 2–5-го поверхів, знищено близько двадцяти вогневих точок бойовиків. Можна припустити, що ефективні дії “кочівних” танків стали однією з причин того, що дудаєвці в ніч із 18 на 19 січня залишили Палац [13].

Ще одним способом досягнення раптовості є застосування нової (нетипової) зброї і бойової техніки. Як показує аналіз бойового досвіду, такий спосіб дозволяє досягти раптовості рідше, ніж зазначені вище. Однак у разі масованого застосування нова бойова техніка дає можливість досягти високого

ступеня раптовості й підвищити результативність бойових дій.

Бойові групи “Хезболли” (операція “Сталева павутина” 2006 р.) виходили підземними ходами в тил ізраїльським військам і палили “непробивні” суперсучасні танки “Меркава Mk.1” із РПГ-29 “Вампір” і протитанкових ракетних комплексів (ПТРК) “Конкурс”, “Фагот”. При цьому РПГ і ПТРК виявилися найефективнішою зброєю в руках бойовиків “Хезболли” проти ізраїльської бронетехніки.

Під час проведення антитерористичної операції на Сході України снайпери деяких добровольчих батальйонів озброювалися гвинтівками Мосіна зразка 1891 р., які за прицільною дальністю не поступалися СГД, а завдяки вражаючій здатності знищували цілі у засобах бронезахисту 4-го класу.

Збройні сили РФ під час операцій у гірських районах Чечні та Сирії для боротьби з НЗФ досить ефективно застосовували об’ємно-детонуючі боеприпаси. Так, федеральними військами РФ у лютому 2000 р. в Аргунській ущелині було блоковано і знешкоджено близько 3 тис. бойовиків, при цьому обійшлося без втрат із боку військових.

Завдання удару в несподіваний для противника час є одним із найбільш простих, надійних і часто застосовуваних способів досягнення раптовості, який не вимагає великих витрат. Він використовується протягом усієї історії воєн.

Удар буде несподіваним за часом у тому випадку, коли противник виявиться не підготовленим до нього, наприклад, у ту пору року, яка вважається несприятливою за погодними і кліматичними умовами для ведення тих чи інших бойових дій, під час ведення сторонами переговорів, коли політичні можливості врегулювання конфлікту здаються ще не повністю вичерпаними, у вихідні та святкові дні, рано вранці або вночі, коли бойова готовність бойовиків помітно знижується.

Війна “Судного дня” (IV Арабо-ізраїльська війна) розпочалася в суботу 6 жовтня 1973 р. із раптового нападу єгипетських і сирійських військ під час святкування в Ізраїлі єврейського свята Йом-Кіпур, коли ізраїльтяни не очікували нападу арабів, що дозволило

останнім заволодіти ініціативою і добитися певного результату за перші дві доби операції.

Очевидно, і в найближчому майбутньому правильний вибір часу завдання удару, як і майже п'ятдесят років тому, забезпечуватиме ту чи іншу ступінь раптовості.

Ще одним типовим способом досягнення раптовості є *завдання удару в несподіваному для противника місці*, що забезпечується поєднанням прихованості його підготовки і дезінформації. Зазвичай несподіваний удар завдається там, де умови місцевості, на думку противника, ускладнюють застосування бойової техніки. Місце удару буде несподіваним, якщо є інші місця, удар по яких противник вважає вигіднішим для наших угруповань.

У цілому ж аналіз бойового досвіду показує, що активна сторона в інтересах досягнення раптовості звичайно прагне завдати удару в тому місці, де він найменше очікується. При цьому, природно, ураховуються інші чинники, що впливають на результативність ведення бойових дій. До них належать: складність підготовки удару в несподіваному місці, підвищені витрати на його підготовку та очікувані за рахунок раптовості переваги.

Завдяки заходам прихованості і дезінформації російським військам вдалося зберегти в таємниці напрямом головного удару під час блокування в жовтні 1999 р. міста Гудермес. Бойовики очікували наступу на місто з боку раніше взятого військами Аргуна через прохід у Терському хребті – Гудермеські ворота. Інші підходи до міста вважалися недоступними, тому основні сили бойовиків були зосереджені саме з боку Гудермеських воріт і вихід федеральних військ до його південних підступів виявився несподіваним для противника. Зведений полк 76-ї повітряно-десантної дивізії приховано подолав заболочену місцевість і з ходу оволодів панівними висотами на Терському хребті південніше Гудермеса. Подолати заболочену й сильно пересічену місцевість удалося завдяки комбінованій побудові колони: колісну техніку поставили між гусеничними машинами.

Тісно пов'язаний із прихованістю такий спосіб досягнення раптовості, як *дезінформація противника*. Якщо мета прихованості полягає в мінімізації інформації, яку отримує противник про підготовку майбутніх бойових дій, то мета дезінформації в тому, аби довести до противника неправдиві відомості про свій замисел (особливо про угруповання сил, час і напрямом головного

удару) і тим самим відвернути увагу від справжніх намірів.

Дезінформація може бути активною і пасивною. Активна дезінформація передбачає цілеспрямовану передачу противникові неправдивої інформації з організацією контролю за тим, щоб вона дійшла до адресата. Дезінформація має бути адресною і враховувати особистість адресата [14].

Прикладом застосування активної дезінформації є операція збройних сил РФ “Полвоання на вовків”, проведена в січні 2000 р. на околиці Грозного. Замисел операції полягав у тому, щоб виманити бойовиків із Грозного, створивши ілюзію існуючого коридору, і знищити їх на відкритій місцевості. Співробітник спецслужб РФ запропонував Шамілю Басаєву за 100 тисяч доларів США надати безпечний коридор для виходу в напрямку селища Алхан-Кала. Федеральні війська організували відповідну радіограу і дозволили дрібним групам бойовиків вийти з оточення, тим самим змусили бойовиків повірити в існування уявного коридору. У результаті операції близько 1500 бойовиків, у тому числі племінник колишнього чеченського президента Леча Дудаєв, бригадні генерали Ісрапілов та Ісмаїлов потрапили на мінно-вибухові загородження і були знищені вогнем авіації і артилерії, ватажки НЗФ Басаєв і Закаєв зазнали поранень.

Пасивна дезінформація полягає в демонстративних діях або імітації об'єктів і дій у розрахунок на те, що противник, отримавши про них інформацію, сприйме її як справжню.

Демонстративні дії слід проводити систематично, аби змусити противника прийняти їх за справжні бойові дії або наміри. Сили й засоби, виділені для таких дій, можуть здійснювати хибні переміщення, атаки, завдати ударів по другорядних об'єктах, щоб відвернути його увагу від справжніх цілей.

Активні демонстративні дії ЗС РФ у період підготовки операції на північному заході від Аргуна у грудні 1999 р. дозволили дезорієнтувати противника. На цьому напрямку посилено велася розвідка, проводилося пристрілювання артилерією, здійснювалися значні переміщення танкових і артилерійських підрозділів. У ході радіообміну було допущено “витік” інформації про підготовку наступу із західного напрямку, що сприяло дезінформації противника щодо термінів і напрямів дій угруповань федеральних військ.

Імітація полягає у створенні великої кількості хибних об'єктів, які мають посилювати невизначеність обстановки для противника. Масштаби імітації останнім часом помітно зросли. Так, в операції "Буря в пустелі" кількість розгорнутих уздовж кордону Саудівської Аравії з Кувейтом макетів танків відповідала кількості реальних бойових танків у складі угруповання збройних сил США у зоні Перської затоки. За оцінкою фахівців, візуальна розвідка не дозволяла відрізнити ці макети від справжніх зразків із відстані понад триста метрів.

Аналіз ролі дезінформації в досягненні раптовості з досвіду минулих збройних конфліктів показує, що це один із найскладніших способів, який вимагає досконалого знання противника і тактики його дій.

Дезінформація має переконати противника в тому, що ми діємо саме так, як він припускав. Наші ж реальні дії повинні якомога більше відрізнятись від очікуваних противником. У такому випадку вони виявляться для нього раптовими.

Система дезінформації має модульну структуру. Це означає, що коли противнику стала відома частина нашого замислу, то зміст дезінформації має змінитися відповідно до обстановки, що склалася. Наприклад, якщо противник дізнався про зосередження наших зусиль у певному районі, то необхідно дезінформувати його про мету цього зосередження. Якщо ж йому стала відома й мета, то необхідно дезінформувати його про час завдання удару.

Висновки

Таким чином, проведений аналіз збройних конфліктів останнього часу, вивчений та узагальнений досвід боротьби з НЗФ на Сході України дозволили визначити основні типові способи досягнення раптовості дій і провести їх ранжирування за частотою застосування.

Найбільш застосовуваним способом досягнення раптовості є *приховування підготовки удару*, оскільки за відсутності прихованості неможлива реалізація інших способів. Унаслідок складності підготовки й застосування менш вагомий спосіб досягнення раптовості – *дезінформація противника*.

Визначені типові способи можуть бути застосовані для досягнення раптовості дій формувань НГУ у СпО зі знешкодження НЗФ.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України [Текст] : офіц. вид. // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 7–8. – Ст. 50 (зі змінами, внесеними згідно із Законом від 12.12.2016 р. № 1798-VIII).
2. Колянда, В. В. Оцінка типового складу, структури та тактики дій незаконного збройного формування у межах спеціальної операції з його знешкодження за участю Національної гвардії України [Текст] / Г. А. Дробаха, І. М. Неклонський // Честь і закон. – 2017. – № 1. – С. 46–54.
3. Про Національну гвардію України [Текст] : Закон України від 13 березня 2014 р. № 876-VII / Верховна Рада України. – офіц. вид. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 17. – Ст. 594 (зі змінами, внесеними згідно із Законом від 24.12.2015 р. № 920-VIII).
4. Результати ранжирування чинників досягнення раптовості дій формувань Національної гвардії України у спеціальній операції із знешкодження незаконного збройного формування [Текст] / М. І. Балан, В. В. Колянда, Г. А. Дробаха, Ю. П. Бабков // Честь і закон. – 2017. – № 3. – С. 16–24.
5. Колянда, В. В. Аналіз впливу раптовості дій на ефективність виконання завдань формуваннями Національної гвардії України у спеціальній операції із знешкодження незаконних збройних формувань [Текст] / В. В. Колянда, Г. А. Дробаха, В. П. Варакута // Честь і закон. – 2016. – № 4. – С. 34–38.
6. Варакута, В. П. Раптовість як важливий принцип воєнного мистецтва [Текст] / В. П. Варакута, Г. А. Дробаха, В. В. Колянда // Честь і закон. – 2016. – № 1. – С. 8–15.
7. Ролін, І. Ф. Визначення ролі внутрішніх військ МВС України у боротьбі з незаконними збройними формуваннями [Текст] / І. Ф. Ролін, М. П. Уршалович // Честь і закон. – 2007. – № 1. – С. 3–9.
8. Буряк, М. В. Незаконні збройні формування як прояв сепаратизму в Україні [Текст] / М. В. Буряк // Економіка, фінанси, право. – Київ : НАВСУ, 2015. – № 11. – С. 9–11.
9. Суботін, В. О. Забезпечення прикордонної безпеки України в умовах збройного конфлікту [Текст] / В. О. Суботін, О. В. Ананьїн // Наука і оборона. – 2014. – № 4. – С. 30–36.

10. Серватюк, В. М. Структура незаконних збройних формувань та особливості їхньої тактики дій на південному сході України [Текст] / В. М. Серватюк, М. М. Поліщук // Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького. – Хмельницький : НАДПСУ, 2015. – № 1 (63). – С. 131–146.

11. Варакута, В. П. Аналіз способів дій, які використовують військові угруповання під час проведення спеціальних операцій по знешкодженню незаконних збройних формувань [Текст] / В. П. Варакута, І. С. Луговський // Збірник наукових праць Харківського

національного університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. – 2013. – № 1. – С. 190–195.

12. Анцупов, А. Я. Стратегическое управление [Текст] / А. Я. Анцупов. – Москва : Техносфера, 2015. – С. 265–274.

13. Лобов, В. М. Военная хитрость [Текст] / В. М. Лобов. – Москва : Логос, 2001. – 183 с.

14. Горбунов, О. В. Способы достижения внезапности в войнах XX века: исторический экскурс [Текст] / О. В. Горбунов // Социальная политика и социология. – 2013. – № 4. – С. 92–101.

Стаття надійшла до редакції 16.03.2018 р.

УДК 355.45:623.765.(043.3)

В. В. Колянда, Г. А. Дробаха, М. Н. Адамчук

СПОСОБЫ ДОСТИЖЕНИЯ ВНЕЗАПНОСТИ ДЕЙСТВИЙ ФОРМИРОВАНИЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ ГВАРДИИ УКРАИНЫ В СПЕЦИАЛЬНОЙ ОПЕРАЦИИ ПО ОБЕЗВРЕЖИВАНИЮ НЕЗАКОННОГО ВООРУЖЕННОГО ФОРМИРОВАНИЯ

На основе анализа боевого опыта определены способы достижения внезапности действий формирований Национальной гвардии Украины в специальной операции по обезвреживанию незаконного вооруженного формирования, осуществлены их ранжирование и выделение наиболее значимых.

Ключевые слова: способ, внезапность действий, формирование Национальной гвардии Украины, специальная операция, незаконное вооружённое формирование.

UDC 355.45:623.765.(043.3)

V. V. Kolyanda, G. A. Drobakha, M. M. Adamchuk

DETERMINATION OF METHODS FOR ACHIEVING THE SURPRISE OF THE ACTIONS OF THE NATIONAL GUARD OF UKRAINE IN A SPECIAL OPERATION FOR NEUTRALIZING ILLEGAL ARMED FORMATIONS

Under the austerity of the actions of the National Guard of Ukraine formations, one must understand the ability to use unexpected forms and methods of action in an unexpected place and in an unknown time for the enemy in order to capture initiative and advantage. Suddenness allows you to unknowingly capture an opponent, to panic in his fighting order, to paralyze the will to resist, to sharply reduce combat effectiveness, to disorganize governance, to create favorable conditions for success at the least loss of their forces and means [6].

At the same time, in the special operation, the elimination of the illegal armed formation raises the problem of achieving surprise, which is due to many factors that have different effects on the actions of National Guard of Ukraine formations. In the case of a change in the situation, the influence of these factors in general may change its significance. Therefore, it is important to determine the ways of achieving the suddenness of the actions of the National Guard of Ukraine formations in the special operation with the neutralization of the illegal armed formation, their ranking and the most significant distinction.

The purpose of the article is to identify, rank and distinguish the most significant ways to achieve the suddenness of the actions of the National Guard of Ukraine formations in a special operation on the elimination of illegal armed formation.

Based on the analysis of combat experience, methods for achieving surprise actions by the National Guard of Ukraine in a special operation for neutralizing an illegal armed formation are determined, their ranking and allocation of the most significant are carried out.

Keywords: method, surprise of the actions, formation of the National guard of Ukraine, special operation, illegal armed formations.

Колянда Валерій Вікторович – ад'юнкт Національної академії Національної гвардії України

Дробаха Григорій Андрійович – доктор військових наук, професор, головний науковий співробітник науково-дослідного центру службово-бойової діяльності НГУ Національної академії Національної гвардії України

Адамчук Максим Миколайович – кандидат військових наук, доцент кафедри службово-бойового застосування військових частин Національної академії Національної гвардії України